

نویسنده: اندریا جرمانوس «Andrea Germanos»

منبع و تاریخ نشر: انتی وار «2022-02-10»

برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل».

**آگاهان و مترقی ها برای جلوگیری از گرسنگی
دستجمعی در افغانستان از **بایدن** خواستار پایان
دادن به تحریم ها هستند.**

Progressives Demand Biden End Sanctions to Avert Mass Starvation in Afghanistan

یکی از منتقدان سیاست دولت ایالات متحده می گوید: این یک بحران تقریباً کاملاً ساخته دست بشر است.

زن افغان برقع پوش با فرزندانش در کنار دیوار مرزی نشسته است و در 8 ژانویه 2022 از مردمی که در امتداد جاده ای در کابل می گذرند، صدقه می خواهد. (عکس: محمد راسفان/ خبرگزاری فرانسه از طریق گتی ایماژ)

قانون گذاران مترقی ایالات متحده و مدافعان حقوق بشر از دولت **بایدن** می خواهند که تحریم های اقتصادی علیه افغانستان را که به یک فاجعه انسانی دامن می زند و قحطی میلیون ها نفر را در این کشور جنگ زده تهدید می کند، فوراً لغو کند.

افغانستان با وضع طاقت فرسا به گرسنگی و فقر دستجمعی مواجه است که من در طول 20 سال بیشتر حضورم در برنامۀ جهانی غذا هرگز مانند آن را ندیده بودم. " گروه پیشرو کنگره آمریکا روز یکشنبه در توییتی نوشت: «گروه‌های کمک رسان پیش‌بینی کرده‌اند که اگر سیاست اقتصادی کنونی ایالات متحده در قبال افغانستان ادامه یابد، ممکن است امسال تلفات غیرنظامیان افغان بیشتر از 20 سال جنگ باشد.» دولت **باید** می‌تواند و باید هم اکنون در این مورد اقدام کند.

طالبان کنترل کشور را در ماه اگست به دنبال عقب‌نشینی ارتش ایالات متحده پس از دو دهه اشغال نظامی که سازندگان تسلیحات را غنی کرد اما به نفع مردم افغانستان نبود، به دست گرفت ایالات متحده پس از شکست خود در جنگ افغانستان، تحریم‌های جدیدی را علیه دولت طالبان اعمال کرد، و در عین حال بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول دارایی‌های مهم و یا کمک‌های خود را نیز به افغانستان مسدود کردند.

در حالی که خروج نیروها در تابستان گذشته پوشش گسترده‌ای در رسانه‌های شرکتی دریافت کرد، بحران کشور اکنون عمدتاً در گزارش‌های خبری غایب است. همانطور که **جیم لوب**، تحلیلگر سیاست خارجی اواخر ماه گذشته، علیرغم سطوح بی‌سابقه گرسنگی و گرسنگی که تحریم‌های ایالات متحده مسئولیت مهم آن را بر عهده دارد، پوشش خبری "افت خیره‌کننده‌ای" داشته است.

هشدارهای گروه‌های امدادی درباره تأثیرات بشردوستانه کشورهای غربی که کمک‌های حیاتی خود را به کشور قطع می‌کنند، در هفته‌های پس از خروج نظامی آشکار بود. به عنوان مثال، فدراسیون بین‌المللی صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر نسبت به "فروپاشی قریب الوقوع خدمات بهداشتی و گرسنگی گسترده" هشدار داد - بحران‌هایی که با زمستان سخت آینده و بحران سوخت بدتر می‌شوند.

مری الین مک‌گروتی، مدیر کشوربرنامه جهانی غذا در افغانستان، در بیانیه‌ای در اواسط ماه دسامبر، وضعیت را به طور واضح بیان کرد.

او گفت: "افغانستان با بهمنی از گرسنگی و فقر مواجه است که من در طول 20 سال به اضافه فعالیت در برنامه جهانی غذا هرگز مانند آن را ندیده بودم."

با آغاز سال جدید، وضعیت همچنان وخیم است. کمیته بین‌المللی نجات هفته گذشته اعلام کرد که افغانستان "بیشترین کشوری است که در خطر بدتر شدن بحران انسانی در سال 2022 قرار دارد" IRC گفت، در نتیجه تعلیق بیشتر کمک‌های غیرانسانی توسط جامعه بین‌المللی و مسدود کردن میلیاردها دارایی، "اکثر کلینیک‌های بهداشتی تعطیل شده‌اند و اقتصاد به سمت پابین رو به رو شده است (در خطر فقر تقریباً جهانی است). به گفته یکی از افغان‌ها به نام اوستا که با IRC کار می‌کند، "جامعه جهانی به ما پشت کرده است."

این فرد گفت که سیستم‌های صحت در آستانه سقوط است، و "اکثر افغان‌ها توانایی تامین غذای خود یا خانواده‌هایشان را ندارند، و با توجه به اینکه میلیون‌ها نفر به سمت قحطی می‌روند، من به شدت نگران مردم کشورم هستم." این گروه بشردوستانه تخمین زد که

"در اوایل سال 2022، 55 درصد از مردم افغانستان با ناامنی غذایی حاد مواجه خواهند شد، از جمله نزدیک به 9 میلیون نفر در سطوح اضطراری - یک قدم قبل از شرایط قحطی". این گروه گفت: «ناامنی غذایی احتمالاً در سال 2022 عمیق‌تر خواهد شد، زیرا کشور با کمبود مواد غذایی، افزایش سریع قیمت مواد غذایی و خشکسالی مداوم مواجه است. با کمیاب شدن منابع و برآورده نشدن نیازها، باخطر بیشتر خشونت مبتنی بر جنسیت، ازدواج کودکان، و استثمار و سوء استفاده مواجه هستند.

مرتضی حسین که یکشنبه در *The Intercept* نوشت، «سیاست تحریم‌های ایالات متحده» را به دلیل «فشار دادن افغان‌ها از مرزها» سرزنش کرد.

همانطور که **پل اشپیگل**، مدیر مرکز بهداشت بشردوستانه در دانشکده بهداشت عمومی جانز هاپکینز بلومبرگ، در دسامبر امسال، پس از بازگشت از سفر به افغانستان از طرف سازمان بهداشت جهانی، نوشت: «من به وضوح می‌توانم بگویم که اگر ایالات متحده و سایر کشورهای غربی دولت‌ها سیاست‌های تحریمی خود در افغانستان را تغییر نمی‌دهند، افغان‌های بیشتری بر اثر تحریم‌ها خواهند مرد تا به دست طالبان». این مرگ و میرها در نتیجه تصمیمات سیاستی عمدی اتخاذ شده در ایالات متحده رخ خواهد داد، در کنار تحریم‌های جدید اعمال شده پس از تسلط طالبان، ایالات متحده نزدیک به 10 میلیارد دلار از دارایی‌های بانک مرکزی افغانستان را در اینجا مسدود کرد. دولت **بایدن** علیرغم تظاهرات مردمی مداوم افغان‌ها از آزادسازی این بودجه امتناع می‌ورزد.

برانکو ماریتیچ، نویسنده و نویسنده کارکنان ژاکوبین نیز خاطرنشان کرد که «برای ماه‌ها، صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی، سازمان‌های کمک رسانی و دیگران جریان کمک‌های خارجی به کشور را متوقف کردند - که قبل از تسلط طالبان، سه چهارم مردم را تشکیل می‌داد. مخارج و 43 درصد تولید ناخالص داخلی افغانستان». او افزود که نظام بهداشت و درمان و اقتصاد کشور "در آستانه فروپاشی" هستند.

مارسیتیچ نوشت: «این یک بحران تقریباً کاملاً ساخته دست بشر است، و دلیل مهندسی شده و سرسختانه برقراری آن این است که واشنگتن و قدرت‌های اروپایی، به گفته خود، نمی‌خواهند به طالبان «پاداش» بدهند. رفتار قرون وسطایی با زنان." اما به گفته او، این منطق هم از نظر انتقادی ناقص است و هم "منفور".

او ادامه داد: "کسانی که بار همه اینها را به دوش می‌کشند، مردم عادی افغانستان هستند که واشنگتن و متحدانش از آنها به عنوان باج استفاده می‌کنند تا طالبان را مجبور به توقف سرکوب کنند... همان مردمی که این دولت‌ها به صورت بشردوستانه مشغول مرگ از گرسنگی هستند." "این بی‌معنی است و نشان می‌دهد که هیچ یک از آنها ربطی به نگرانی برای رفاه مردم افغانستان ندارد، بلکه در مورد مجازات گروهی از دشمنان سیاسی است که باعث شرمساری نظامیان غربی شده‌اند."

----- **با تقدیم سلامها «12-02-2022»**